

Standpunkt herved. Jeg tror, at det vil være rigtigt, at man under alle Omstændigheder fører Linien over Aalestrup, og det baade af Hensyn til, at selv om Sidebanen over Viborg ikke skulde komme i Stand lige strax, har man derved muliggjort Tilknætningen til dette, som jeg nu vil kalde Hovedbanen, til Statsbanen, men tillige af en anden Grund. Jeg tror nemlig — og deri ville vistnok ærede Medlemmer, som ere mere kjendte med de lokale Forhold i Himmerland end jeg, give mig Ret — at en Linie om ad Aalestrup vil komme et betydelig større Antal Beboere i Himmerland til Gode i og for sig betragtet, alene i og for sig betragtet, end den mere lige Linie over Høislev Mølle. Af begge disse Grunde vilde jeg ønske, at man kunde blive enig om ubetinget at føre Linien om ad Aalestrup. Kommer saa Linien over Viborg ikke lige strax af den Grund, at de fornødne Pengesforberedelser osv. ikke kunne finde Sted saa hurtig, som Staten kan give sig til at bygge sin Bane, er dog Muligheden aaben for, at der kan blive begyndt paa en saadan Bane næste Aar. Men har Staten lagt sin Bane over Høislev Mølle, er en saadan Sidebane vanffeliggjort, baade som Privatbane og som Statsbane. Det er min Overbevisning, at anlægges denne Bane som Privatbane nu, saa vil dette Stykke Bane, naar der engang i Tiden bliver Tale om dets Fortsættelse, hvilket ikke vil være ret længe, i en Retning, som jeg ikke skal udtale mig nærmere om, da der er forskjellige Meninger, ganske sikkert ogsaa blive erhvervet af Staten. Det vil man sikkert fra alle Sider til den Tid blive enig om, og saa vil det udjævne sig. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) behøver ikke at se saa fort paa denne Sag. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem gavner denne Sag ved at stille sig saaledes, som han gjør, ligesaa lidt som det ærede Medlem gavnede enten den jydsk eller sjællandske Jernbanesag ved at stille sig paa den Maade, han gjorde for 2 Aar siden, da han — hvilket jeg i høi Grad beklager — var bleven optaget i de Bises Raad. Det haaber jeg ikke, han skal blive oftere i Jernbanesager her i Thinget; thi der er Ingen, der har skadet disse Sager mere end det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds. Han er mod sin Villie kommen til at gjøre fælles Sag med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) uagtet hans Diemed er meget forskjelligt fra dennes. Thi det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds ønsker denne Bane fremmet, men det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ønsker denne Bane

ligesaavel som den foregaaende Bane og alle Baner godt og vel skrinlagte.

Vesner: Vi ønske nu ganske sikkert Allejammen, at Jernbanenettet maa blive saa vidt udbredt over det hele Land som muligt, saa at de forskjellige Landsdele kunne komme i Forbindelse med hverandre, og at særlig de Jernbanelinier, om hvilke det gjælder for os, at de maa hjælpe til at skaffe os nogen Indtægt, maa blive lagte paa de rette Steder og maa komme saa snart som muligt. Denne Tanke er bleven udtalt af saa mange i Dag, og jeg har med stor Tilfredsstillelse hørt den udtale af flere, paa hvis Mening jeg stolte som kyndige Mænd og Mænd, der have Tillid her i Thinget. Jeg behøvede saaledes maaste ikke nærmere at udtale mig derom, men der er dog Ting, som ihvorvel de ere sagte ofte, ikke kunne siges for ofte. Deriblandt, mener jeg netop, er det, at det gjælder om, at vi faae Linierne paa de rette Steder. Det Lovforslag, vi her have til Forhandling, gjælder kun det lille Stykke Bane fra Løgstør til Høbro som Statsbane. For mig staar det saaledes, at naar vi faae en Statsbanelinie paa det Stykke der, saa er Meningen vistnok den, at vi derved faae et Punktum sat for Statsbanelinier i den nordlige Del af Jylland for Ewertiden, og at det kun bliver private Baner, vi derefter ville faae. Vi ere jo imidlertid Alle enige om, at det gjælder for os om at faae Jernbaner rundt omkring i Landet. Enhver vil gjerne have Banen til sin egen Dør, men det er for meget forlangt, det maa vi se bort fra, men vi ønske dog Alle at faae den i en nogenlunde rimelig Nærhed af vort Hjem. Men naar vi have denne Tanke, gjælder det ogsaa om at faae Banerne anlagte paa en saadan Maade, at de blive i Stand til at bære de Udgifter, som fordres for at faae saadanne Baner anlagte. Der er jo stor Forskjel paa, naar Staten anlægger en Bane for sin egen Regning og driver den for sin egen Regning, i Sammenligning med, naar det fordres, at Eagen selv skal anlægge Banen med et lille Statsstilbud. Det bliver maaste et stort Spørgsmaal, om Kommunerne i alle de Egne, der ere tilbage og trænge til Jernbaner — der er saaledes hele den store Egn oppe Nord for Viborg, som trænger til at faae saadanne Forbindelsesveie — ere i Stand til at bære de Udgifter, som vilde blive Følgen af saadanne private Jernbaneanlæg. Jeg frygter høilig for, at det vil blive vanstelig. Det er jo Noget, som mange Gange ikke bliver rigtig paaagtet, men som jeg tror, at vi maa lægge os særlig paa Hjertet, at vi ikke ere Velhavere her